

tionen. Det er ikke helt rigtigt, naar den ærede Ordfører for Partiet Venstre sagde, at denne Lov affødte en Masse Ulejlighed for Debitor og for Administrationen. Det gør den ikke. Der opstaar ingen Ulejlighed, efter at vi har faaet Loven af 27. Marts 1912, som lægger Bevillingsmyndigheden, om jeg saa maa sige, over til Brevskriverne. Brevskriveren i det enkelte Distrikt, hvor Papirerne indleveres til Tinglæsning, har faaet en Bevillingsmyndighed, som hjemler ham Ret til at give en Bevilling indtil 6 pCt., imod at der blot klistres et Stempelmærke til 1 Krone paa det paa-gældende Dokument og et Stempel derover, som siger, at man har Bevilling til en højere Rente end 4 pCt. Der skal ikke en Gang indsendes Ansøgning derom; tidligere skulde der dog indsendes en Ansøgning til Amtmanden, hvilket naturligvis foranledigede en Masse Administration; men efter denne Lov faldt alt dette bort, saa der er ingen Ulejlighed mere, hverken for Debitor eller for Administrationen, idet det, som sagt, foregaar blot ved Paaklæbning af dette Frimærke, naar Dokumentet indsendes. Der ansøges ikke en Gang; Brevskriveren siger, naar han ser Papiret: 4¾ eller 5 pCt.?, saa klistrer han Frimærket paa, og dermed er det afgjort. Med Hensyn til Administrationen tror jeg altsaa ikke, det spiller nogen Rolle. Naturligvis kan jeg godt gaa med til, at man ophæver Gebyret paa den ene Krone; der betales jo kun en Krone, uanset hvor lille eller stort Beløbet er.

Denne Lov af 27. Marts 1912 var saa gældende, indtil vi fik den Lov, vi arbejder under i Dag, og som altsaa nu skal afløses af den nye, nemlig Loven af 1. April 1921. I denne Lov bestemtes det, at Ministeren eller Ministeriet skulde have Bemyndigelse til at anerkende, at der kunde svares en højere Rente end 6 pCt. mod Pant i fast Ejendom; men der skulde fremdeles gives en Bevilling, saa snart Renten skulde være over 4 pCt. Denne Lov var gældende indtil 1. April 1922; men ved senere Love er den blevet fornyet, saaledes at den først udløber 1. Oktober i Aar; og jeg kunde godt tænke mig paa mit Partis Vegne at medvirke til en Forlængelse af denne Lovs Gyldighed, idet den fastholder det Princip, som mit Parti

absolut mener bør fastholdes, i Særdeleshed da det jo er det eneste Sted, hvor Myndighederne, hvor Lovgivningsmagten har Haand i Hanke med, hvad Penge koster. Paa den anden Side vil jeg naturligvis gerne erkende, at som Forholdene har udviklet sig, hvad ogsaa den ærede Ordfører for Venstre (Aksel Jensen) gjorde opmærksom paa, er der, i hvert Fald for Tiden, ikke megen Udsigt til, at man skulde kunne faa billigere Rente for Laan mod Pant i fast Ejendom end den, der er sat som Maksimum i denne Lov; men giver vi det først frit, maa vi være ganske klare over, at saa kommer vi aldrig, eller i alt Fald meget vanskeligt, tilbage til de Tilstande, som vi dog heldigvis endnu til Dels kender, at man kan skaffe sig Penge for billigere Rente end 6 pCt. mod Pant i fast Ejendom. Vi har nemlig endnu en Del Penge i dette Land, som ofte sættes som Prioritet i Ejendomme, og jeg skal nævne Eksempler som Overformynderiets Midler, Forsikringsselskabers Midler, Sorø Akademis Midler, Fideikommiskapitaler og Sparekassamidler; men der er for øvrigt mange andre Steder, hvor man kan faa Penge til en billigere Rente end 6 pCt. Man vil derfor let kunne forstaa, at vi for vort Vedkommende, og maaske jeg specielt for mit Vedkommende, er noget betænkelige ved at gaa til en Legalisering af disse 6 pCt., som jo saa ganske utvivlsomt vil blive Regelen; det vil sikkert derefter blive meget vanskeligt at faa Penge billigere.

Men dertil kommer et andet meget beklageligt Forhold, som en saadan legaliseret høj Rentefod vilde afstedkomme, nemlig ubetinget et Fald i Kredit- og Hypotekforeningsobligationer; og den Kurs, som disse Papirer i Øjeblikket sælges til, er jo saa lav, at alle fornuftige Mennesker bør og maa modarbejde et yderligere Fald, og jeg mener, at særlig Lovgivningsmagten bør have sin Opmærksomhed nøje henvendt paa, om der ikke, ved hvilke Midler man nu kunde enes om, kunde træffes Foranstaltninger til, at disse vore allerbedste og sikreste Papirer, som for en stor Del købes af Udlandet, ikke sælges eller bortgives for en Betaling, der er ringere end den, der nu er rimelig. Jeg tror derfor ikke, det er den her foreslåede Vej, vi